

ΓΡΑΜΜΙΚΗ ΑΛΓΕΒΡΑ ΙΙ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ - ΦΥΛΛΑΔΙΟ 1

ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ: Ν. Μαρμαρίδης - Α. Μπεληγιάννης

ΒΟΗΘΟΣ ΑΣΚΗΣΕΩΝ: Χ. Ψαρουδάκης

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:

<http://www.math.uoi.gr/~abeligia/LinearAlgebraII/LAll.html>

21 - 3 - 2012

Άσκηση 1. Θεωρούμε τους ακόλουθους υπόχωρους του $\mathbb{R}^4$:

$$\mathcal{V} = \langle (1, 2, 1, -1), (1, 1, 1, 1) \rangle \quad \text{και} \quad \mathcal{W} = \langle (-1, 1, -1, 1), (0, 1, 0, 1) \rangle$$

(1) Είναι το άθροισμα $\mathcal{V} + \mathcal{W}$ ευθύ;

(2) Πόσοι υπόχωροι $\mathcal{Z}$ του $\mathbb{R}^4$ υπάρχουν έτσι ώστε $\mathcal{V} \oplus \mathcal{Z} = \mathbb{R}^4$; Δικαιολογήστε την απάντησή σας.

Λύση. Τα σύνολα διανυσμάτων $\{(1, 2, 1, -1), (1, 1, 1, 1)\}$ και $\{(-1, 1, -1, 1), (0, 1, 0, 1)\}$ είναι γραμμικά ανεξάρτητα και άρα αποτελούν βάσεις αντίστοιχα των υπόχωρων $\mathcal{V}$ και $\mathcal{W}$. Συνεπώς έχουμε $\dim_{\mathbb{R}} \mathcal{V} = 2$ και $\dim_{\mathbb{R}} \mathcal{W} = 2$. Ο υπόχωρος $\mathcal{V} + \mathcal{W} = \langle (1, 2, 1, -1), (1, 1, 1, 1), (-1, 1, -1, 1), (0, 1, 0, 1) \rangle$, αλλιώς

$$\begin{pmatrix} 1 & 2 & 1 & -1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \\ -1 & 1 & -1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 1 \end{pmatrix} \xrightarrow[\Gamma_3 \rightarrow \Gamma_3 + \Gamma_1]{\Gamma_2 \rightarrow \Gamma_2 - \Gamma_1} \begin{pmatrix} 1 & 2 & 1 & -1 \\ 0 & -1 & 0 & 2 \\ 0 & 3 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 1 \end{pmatrix} \xrightarrow[\Gamma_3 \rightarrow \Gamma_3 - 3\Gamma_4]{\Gamma_2 \rightarrow \Gamma_2 + \Gamma_4} \begin{pmatrix} 1 & 2 & 1 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & 3 \\ 0 & 0 & 0 & -3 \\ 0 & 1 & 0 & 1 \end{pmatrix} \xrightarrow{\Gamma_2 \leftrightarrow \Gamma_4} \begin{pmatrix} 1 & 2 & 1 & -1 \\ 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & -3 \\ 0 & 0 & 0 & 3 \end{pmatrix} \xrightarrow{\Gamma_4 \rightarrow \Gamma_4 + \Gamma_3} \begin{pmatrix} 1 & 2 & 1 & -1 \\ 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & -3 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \xrightarrow{\Gamma_3 \rightarrow -\frac{1}{3}\Gamma_3} \begin{pmatrix} 1 & 2 & 1 & -1 \\ 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

και άρα

$$\mathcal{V} + \mathcal{W} = \langle (1, 2, 1, -1), (0, 1, 0, 1), (0, 0, 0, 1) \rangle$$

Το σύνολο διανυσμάτων $\{(1, 2, 1, -1), (0, 1, 0, 1), (0, 0, 0, 1)\}$ αποτελεί βάση του $\mathcal{V} + \mathcal{W}$, αφού είναι γραμμικά ανεξάρτητα, και συνεπώς $\dim_{\mathbb{R}} \mathcal{V} + \mathcal{W} = 3$. Τότε

$$3 = \dim_{\mathbb{R}} \mathcal{V} + \mathcal{W} \neq \dim_{\mathbb{R}} \mathcal{V} + \dim_{\mathbb{R}} \mathcal{W} = 2 + 2 = 4$$

και επομένως το άθροισμα $\mathcal{V} + \mathcal{W}$ δεν είναι ευθύ.

Για το δεύτερο ερώτημα, ζητάμε υπόχωρους $\mathcal{Z}$ του $\mathbb{R}^4$ έτσι ώστε $\mathcal{V} \oplus \mathcal{Z} = \mathbb{R}^4$. Αφού $\dim_{\mathbb{R}} \mathcal{V} = 2$ θέλουμε επιπλέον δυο διανύσματα γραμμικά ανεξάρτητα με τα $\{(1, 2, 1, -1), (1, 1, 1, 1)\}$. Δηλαδή, θέλουμε να συμπληρώσουμε το παρακάτω πίνακα

$$\begin{pmatrix} 1 & 2 & 1 & -1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \\ \alpha_1 & \alpha_2 & \alpha_3 & \alpha_4 \\ \beta_1 & \beta_2 & \beta_3 & \beta_4 \end{pmatrix}$$

με τέτοιο τρόπο ώστε η ορίζουσα του να είναι διάφορη του μηδενός. Θεωρούμε τα διανύσματα $(\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3, \alpha_4) = (0, 0, 1, 0)$ και $(\beta_1, \beta_2, \beta_3, \beta_4) = (0, 0, 0, \lambda)$ με $\lambda \neq 0$, δηλαδή $Z = \langle (0, 0, 1, 0), (0, 0, 0, \lambda) \rangle$. Τότε εύκολα διαπιστώνουμε ότι το σύνολο

$$\{(1, 2, 1, -1), (1, 1, 1, 1), (0, 0, 1, 0), (0, 0, 0, \lambda)\}$$

είναι γραμμικά ανεξάρτητα. Επομένως, υπάρχουν άπειροι υπόχωροι Z του $\mathbb{R}^4$ έτσι ώστε $V \oplus Z = \mathbb{R}^4$.
□

Άσκηση 2. Να εξετάσετε αν ισχύει ότι: $\mathbb{R}_3[t] = V \oplus W$, όπου V και W είναι οι ακόλουθοι υπόχωροι του $\mathbb{R}_3[t]$:

$$V = \langle 1, t + t^2, 2 + 3t + 3t^2 \rangle \quad \text{και} \quad W = \langle t, t^3 \rangle$$

Λύση. Καταρχήν παρατηρούμε ότι

$$2 + 3t + 3t^2 = 2 \cdot 1 + 3 \cdot (t + t^2)$$

και άρα

$$V = \langle 1, t + t^2 \rangle$$

Τα διανύσματα $1, t + t^2$ είναι γραμμικά ανεξάρτητα αφού αν

$$\begin{aligned} \lambda_1 \cdot 1 + \lambda_2 \cdot (t + t^2) = 0 &\implies \lambda_1 \cdot 1 + \lambda_2 \cdot t + \lambda_2 \cdot t^2 = 0 \cdot 1 + 0 \cdot t + 0 \cdot t^2 + 0 \cdot t^3 \\ &\implies \lambda_1 = \lambda_2 = 0 \end{aligned}$$

Συνεπώς $\dim_{\mathbb{R}} V = 2$. Όμοια $\dim_{\mathbb{R}} W = 2$ αφού το σύνολο διανυσμάτων $\{t, t^3\}$ είναι γραμμικά ανεξάρτητα. Για να είναι το άθροισμα ευθύ, δηλαδή για να ισχύει ότι $\mathbb{R}_3[t] = V \oplus W$, θα πρέπει το σύνολο διανυσμάτων

$$\{1, t + t^2, t, t^3\}$$

να είναι γραμμικά ανεξάρτητα. Πράγματι, εύκολα διαπιστώνουμε ότι το παραπάνω σύνολο είναι γραμμικά ανεξάρτητο και άρα: $\mathbb{R}_3[t] = V \oplus W$. □

Άσκηση 3. Θεωρούμε τα ακόλουθα υποσύνολα του $\mathbb{R}^4$:

$$W_1 = \{(t, 2t, -t, t) \in \mathbb{R}^4 \mid t \in \mathbb{R}\}, \quad W_2 = \{(t, s, t - 3s, -s) \in \mathbb{R}^4 \mid t, s \in \mathbb{R}\}$$

$$W_3 = \{(t, s, 0, r) \in \mathbb{R}^4 \mid t - 2s + r = 0\}$$

- (1) Να δείξετε ότι τα υποσύνολα W_1, W_2, W_3 είναι υπόχωροι του $\mathbb{R}^4$ και να βρεθεί η διάστασή τους.
- (2) Να εξετασθεί αν το άθροισμα $W_1 + W_2 + W_3$ είναι ευθύ.
- (3) Να δείξετε ότι $\mathbb{R}^4 = W_1 \oplus (W_2 + W_3)$.

Λύση. Αφού

$$W_1 = \langle (1, 2, -1, 1) \rangle, \quad W_2 = \langle (1, 0, 1, 0), (0, 1, -3, -1) \rangle, \quad W_3 = \langle (2, 1, 0, 0), (-1, 0, 0, 1) \rangle$$

έπεται ότι τα W_1, W_2, W_3 είναι υπόχωροι του $\mathbb{R}^4$. Επίσης, τα σύνολα διανυσμάτων $\{(1, 0, 1, 0), (0, 1, -3, -1)\}$ και $\{(2, 1, 0, 0), (-1, 0, 0, 1)\}$ είναι γραμμικά ανεξάρτητα και άρα έχουμε: $\dim_{\mathbb{R}} W_1 = 1$, $\dim_{\mathbb{R}} W_2 = 2$ και $\dim_{\mathbb{R}} W_3 = 2$. Ο υπόχωρος $W_1 + W_2 + W_3$ παράγεται από τα διανύσματα

$$W_1 + W_2 + W_3 = \langle (1, 2, -1, 1), (1, 0, 1, 0), (0, 1, -3, -1), (2, 1, 0, 0), (-1, 0, 0, 1) \rangle$$

Όμως τα παραπάνω διανύσματα είναι γραμμικά εξαρτημένα και $\dim_{\mathbb{R}}(W_1 + W_2 + W_3) = 4$. Συνεπώς

$$4 = \dim_{\mathbb{R}}(W_1 + W_2 + W_3) \neq \dim_{\mathbb{R}} W_1 + \dim_{\mathbb{R}} W_2 + \dim_{\mathbb{R}} W_3 = 1 + 2 + 2 = 5$$

και άρα το άθροισμα $\mathcal{W}_1 + \mathcal{W}_2 + \mathcal{W}_3$ δεν είναι ευθύ. Για το τελευταίο ερώτημα, ο υπόχωρος $\mathcal{W}_2 + \mathcal{W}_3$ παράγεται από τα διανύσματα

$$\mathcal{W}_2 + \mathcal{W}_3 = \langle (1, 0, 1, 0), (0, 1, -3, -1), (0, 0, 1, 1) \rangle$$

διότι

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & -3 & -1 \\ 2 & 1 & 0 & 0 \\ -1 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \xrightarrow[\Gamma_4 \rightarrow \Gamma_4 + \Gamma_1]{\Gamma_3 \rightarrow \Gamma_3 - 2\Gamma_1} \begin{pmatrix} 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & -3 & -1 \\ 0 & 1 & -2 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \end{pmatrix} \xrightarrow{\Gamma_3 \rightarrow \Gamma_3 - \Gamma_2} \begin{pmatrix} 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & -3 & -1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \end{pmatrix}$$

$$\xrightarrow{\Gamma_4 \rightarrow \Gamma_4 - \Gamma_3} \begin{pmatrix} 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & -3 & -1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

Τότε

$$\begin{vmatrix} 1 & 2 & -1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & -3 & -1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \end{vmatrix} = 1 \neq 0$$

και άρα το σύνολο διανυσμάτων $\{1, 2, -1, 1\}, (1, 0, 1, 0), (0, 1, -3, -1), (0, 0, 1, 1)\}$ είναι γραμμικά ανεξάρτητο. Συνεπώς έχουμε: $\mathbb{R}^4 = \mathcal{W}_1 \oplus (\mathcal{W}_2 + \mathcal{W}_3)$. $\square$

Άσκηση 4. Έστω $f : \mathcal{E} \rightarrow \mathcal{E}$ μια γραμμική απεικόνιση.

(1) Αν $f^2 = f$, να δείξετε ότι $\mathcal{E} = \text{Ker } f \oplus \text{Im } f$.

(2) Αν $f^2 = \text{Id}_{\mathcal{E}}$, να δείξετε ότι $\mathcal{E} = \mathcal{V}_1 \oplus \mathcal{V}_2$ όπου:

$$\mathcal{V}_1 = \{\vec{x} \in \mathcal{E} \mid f(\vec{x}) = \vec{x}\} \quad \text{και} \quad \mathcal{V}_2 = \{\vec{x} \in \mathcal{E} \mid f(\vec{x}) = -\vec{x}\}$$

Λύση. Διαγραμματικά έχουμε:

$$\begin{array}{ccccc} \mathcal{E} & \xrightarrow{f} & \mathcal{E} & \xrightarrow{f} & \mathcal{E} \\ & & & \searrow & \nearrow \\ & & & f^2 & \end{array}$$

όπου στην πρώτη περίπτωση ισχύει: $f^2(\vec{x}) = f(f(\vec{x})) = f(\vec{x}), \forall \vec{x} \in \mathcal{E}$, ενώ στη δεύτερη περίπτωση έχουμε: $f^2(\vec{x}) = f(f(\vec{x})) = \vec{x}, \forall \vec{x} \in \mathcal{E}$.

(1) Αφού $f^2(\vec{x}) = f(\vec{x}), \forall \vec{x} \in \mathcal{E}$, τότε:

$$f(f(\vec{x})) = f(\vec{x}) \implies f(f(\vec{x}) - \vec{x}) = \vec{0} \implies f(\vec{x}) - \vec{x} \in \text{Ker } f$$

Άρα το τυχαίο διάνυσμα $\vec{x} \in \mathcal{E}$ γράφεται ως: $\vec{x} = (\vec{x} - f(\vec{x})) + f(\vec{x}) \in \text{Ker } f + \text{Im } f$. Συνεπώς έχουμε:

$$\mathcal{E} = \text{Ker } f + \text{Im } f \tag{1}$$

Έστω $\vec{x} \in \text{Ker } f \cap \text{Im } f$, δηλαδή $\vec{x} \in \text{Ker } f$ και $\vec{x} \in \text{Im } f$. Άρα $f(\vec{x}) = \vec{0}$ και $f(\vec{y}) = \vec{x}$ για κάποιο $\vec{y} \in \mathcal{E}$. Τότε

$$f(\vec{x}) = f(f(\vec{y})) = f^2(\vec{y}) = f(\vec{y}) = \vec{x} \implies \vec{x} = \vec{0}$$

και άρα

$$\text{Ker } f \cap \text{Im } f = \{\vec{0}\} \tag{2}$$

Επομένως, από τις σχέσεις (1) και (2) έπεται ότι $\mathcal{E} = \text{Ker } f \oplus \text{Im } f$.

(2) Έστω $\vec{x} \in \mathcal{V}_1 \cap \mathcal{V}_2$, δηλαδή $\vec{x} \in \mathcal{V}_1$ και $\vec{x} \in \mathcal{V}_2$. Τότε

$$\begin{cases} f(\vec{x}) = \vec{x} \\ f(\vec{x}) = -\vec{x} \end{cases} \implies \vec{x} = -\vec{x} \implies 2\vec{x} = \vec{0} \implies \vec{x} = \vec{0} \implies \mathcal{V}_1 \cap \mathcal{V}_2 = \{\vec{0}\} \quad (3)$$

Ας υποθέσουμε τώρα ότι κάποιο $\vec{x} \in \mathcal{E}$ γράφεται ως $\vec{x} = \vec{x}_1 + \vec{x}_2$ με $\vec{x}_1 \in \mathcal{V}_1$ και $\vec{x}_2 \in \mathcal{V}_2$. Τότε $f(\vec{x}) = f(\vec{x}_1) + f(\vec{x}_2) = \vec{x}_1 - \vec{x}_2$ και άρα

$$\begin{cases} \vec{x} = \vec{x}_1 + \vec{x}_2 \\ f(\vec{x}) = \vec{x}_1 - \vec{x}_2 \end{cases} \implies \begin{cases} 2\vec{x}_1 = \vec{x} + f(\vec{x}) \\ 2\vec{x}_2 = \vec{x} - f(\vec{x}) \end{cases} \implies \begin{cases} \vec{x}_1 = \frac{1}{2}(\vec{x} + f(\vec{x})) \\ \vec{x}_2 = \frac{1}{2}(\vec{x} - f(\vec{x})) \end{cases}$$

Έστω $\vec{x} \in \mathcal{E}$. Τότε

$$\vec{x} = \frac{\vec{x} + f(\vec{x})}{2} + \frac{\vec{x} - f(\vec{x})}{2} \in \mathcal{V}_1 + \mathcal{V}_2$$

αφού

$$f\left(\frac{\vec{x} + f(\vec{x})}{2}\right) = \frac{1}{2}(f(\vec{x}) + f^2(\vec{x})) = \frac{1}{2}(f(\vec{x}) + \vec{x}) = \frac{\vec{x} + f(\vec{x})}{2}$$

και

$$f\left(\frac{\vec{x} - f(\vec{x})}{2}\right) = \frac{1}{2}(f(\vec{x}) - f^2(\vec{x})) = \frac{1}{2}(f(\vec{x}) - \vec{x}) = -\left(\frac{\vec{x} - f(\vec{x})}{2}\right)$$

Επομένως, χρησιμοποιώντας τη σχέση $f^2(\vec{x}) = \vec{x}, \forall \vec{x} \in \mathcal{E}$, δείξαμε ότι $\mathcal{E} = \mathcal{V}_1 + \mathcal{V}_2$. Συνεπώς έχουμε

$$\mathcal{E} = \mathcal{V}_1 + \mathcal{V}_2 \quad (4)$$

Άρα, από τις σχέσεις (3) και (4) έχουμε το ζητούμενο: $\mathcal{E} = \mathcal{V}_1 \oplus \mathcal{V}_2$. $\square$

Άσκηση 5. Έστω ότι $\mathcal{V}_1, \mathcal{V}_2, \dots, \mathcal{V}_m$ είναι υπόχωροι ενός $\mathbb{K}$ -διανυσματικού χώρου $\mathcal{E}$. Θεωρούμε τον $\mathbb{K}$ -διανυσματικό χώρο $\mathcal{V}_1 \times \mathcal{V}_2 \times \dots \times \mathcal{V}_m$ και ορίζουμε μια απεικόνιση

$$f : \mathcal{V}_1 \times \mathcal{V}_2 \times \dots \times \mathcal{V}_m \longrightarrow \mathcal{E}, \quad f(\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_m) = \vec{v}_1 + \vec{v}_2 + \dots + \vec{v}_m$$

(1) Να δείξετε ότι η f είναι γραμμική.

(2) Ποιά είναι η εικόνα $\text{Im}(f)$ της f ;

(3) Να δείξετε ότι η f είναι μονομορφισμός αν και μόνον αν το άθροισμα $\mathcal{V}_1 + \mathcal{V}_2 + \dots + \mathcal{V}_m$ είναι ευθύ.

(4) Να δείξετε ότι η f είναι ισομορφισμός αν και μόνον αν $\mathcal{E} = \mathcal{V}_1 \oplus \mathcal{V}_2 \oplus \dots \oplus \mathcal{V}_m$.

Λύση. (1) Έστω $(\vec{x}_1, \vec{x}_2, \dots, \vec{x}_m), (\vec{y}_1, \vec{y}_2, \dots, \vec{y}_m) \in \mathcal{V}_1 \times \mathcal{V}_2 \times \dots \times \mathcal{V}_m$ και $\lambda \in \mathbb{K}$. Τότε:

$$\begin{aligned} f((\vec{x}_1, \vec{x}_2, \dots, \vec{x}_m) + (\vec{y}_1, \vec{y}_2, \dots, \vec{y}_m)) &= f(\vec{x}_1 + \vec{y}_1, \vec{x}_2 + \vec{y}_2, \dots, \vec{x}_m + \vec{y}_m) \\ &= \vec{x}_1 + \vec{y}_1 + \vec{x}_2 + \vec{y}_2 + \dots + \vec{x}_m + \vec{y}_m \\ &= \vec{x}_1 + \vec{x}_2 + \dots + \vec{x}_m + \vec{y}_1 + \vec{y}_2 + \dots + \vec{y}_m \\ &= f(\vec{x}_1, \vec{x}_2, \dots, \vec{x}_m) + f(\vec{y}_1, \vec{y}_2, \dots, \vec{y}_m) \end{aligned}$$

και

$$\begin{aligned} f(\lambda(\vec{x}_1, \vec{x}_2, \dots, \vec{x}_m)) &= f(\lambda\vec{x}_1, \lambda\vec{x}_2, \dots, \lambda\vec{x}_m) \\ &= \lambda\vec{x}_1 + \lambda\vec{x}_2 + \dots + \lambda\vec{x}_m \\ &= \lambda(\vec{x}_1 + \vec{x}_2 + \dots + \vec{x}_m) \\ &= \lambda f(\vec{x}_1, \vec{x}_2, \dots, \vec{x}_m) \end{aligned}$$

Επομένως, η f είναι γραμμική απεικόνιση.

(2) Η εικόνα $\text{Im}(f)$ της f είναι

$$\begin{aligned}\text{Im } f &= \{ \vec{x} \in \mathcal{E} \mid \exists (\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_m) \in \mathcal{V}_1 \times \mathcal{V}_2 \times \dots \times \mathcal{V}_m : f(\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_m) = \vec{x} \} \\ &= \{ \vec{x} \in \mathcal{E} \mid \exists (\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_m) \in \mathcal{V}_1 \times \mathcal{V}_2 \times \dots \times \mathcal{V}_m : \vec{v}_1 + \vec{v}_2 + \dots + \vec{v}_m = \vec{x} \} \\ &= \{ \vec{v}_1 + \vec{v}_2 + \dots + \vec{v}_m \in \mathcal{E} \mid \vec{v}_i \in \mathcal{V}_i, 1 \leq i \leq m \} \\ &= \mathcal{V}_1 + \mathcal{V}_2 + \dots + \mathcal{V}_m\end{aligned}$$

(3) Έστω ότι η f είναι μονομορφισμός. Θα δείξουμε ότι για το άθροισμα $\mathcal{V}_1 + \mathcal{V}_2 + \dots + \mathcal{V}_m$ ισχύει η μοναδικότητα της γραφής. Έστω $\vec{x}_1 + \vec{x}_2 + \dots + \vec{x}_m = \vec{y}_1 + \vec{y}_2 + \dots + \vec{y}_m$ όπου $\vec{x}_1, \vec{y}_1 \in \mathcal{V}_1, \dots, \vec{x}_m, \vec{y}_m \in \mathcal{V}_m$. Τότε:

$$f(\vec{x}_1, \dots, \vec{x}_m) = f(\vec{y}_1, \dots, \vec{y}_m) \xrightarrow{f:1-1} (\vec{x}_1, \dots, \vec{x}_m) = (\vec{y}_1, \dots, \vec{y}_m)$$

και άρα $\vec{x}_1 = \vec{y}_1, \dots, \vec{x}_m = \vec{y}_m$. Επομένως το άθροισμα $\mathcal{V}_1 + \mathcal{V}_2 + \dots + \mathcal{V}_m$ είναι ευθύ.

Αντίστροφα, έστω $f(\vec{x}_1, \dots, \vec{x}_m) = f(\vec{y}_1, \dots, \vec{y}_m)$, δηλαδή $\vec{x}_1 + \vec{x}_2 + \dots + \vec{x}_m = \vec{y}_1 + \vec{y}_2 + \dots + \vec{y}_m$ όπου $\vec{x}_1, \vec{y}_1 \in \mathcal{V}_1, \dots, \vec{x}_m, \vec{y}_m \in \mathcal{V}_m$. Τότε αφού ισχύει η μοναδικότητα της γραφής, έπεται άμεσα ότι $\vec{x}_i = \vec{y}_i, 1 \leq i \leq m$ και άρα $(\vec{x}_1, \dots, \vec{x}_m) = (\vec{y}_1, \dots, \vec{y}_m)$. Επομένως η f είναι μονομορφισμός.

(4) Έστω ότι η f είναι ισομορφισμός. Τότε αφού η f είναι μονομορφισμός έπεται από το (3) ότι το άθροισμα $\mathcal{V}_1 + \mathcal{V}_2 + \dots + \mathcal{V}_m$ είναι ευθύ. Επίσης, η f είναι επιμορφισμός και άρα $\text{Im } f = \mathcal{E}$. Συνεπώς, από το (2) έχουμε ότι $\mathcal{V}_1 + \mathcal{V}_2 + \dots + \mathcal{V}_m = \mathcal{E}$. Άρα: $\mathcal{E} = \mathcal{V}_1 \oplus \mathcal{V}_2 \oplus \dots \oplus \mathcal{V}_m$.

Αντίστροφα, αν $\mathcal{E} = \mathcal{V}_1 \oplus \mathcal{V}_2 \oplus \dots \oplus \mathcal{V}_m$ τότε $\mathcal{E} = \mathcal{V}_1 + \mathcal{V}_2 + \dots + \mathcal{V}_m$ και το άθροισμα $\mathcal{V}_1 + \mathcal{V}_2 + \dots + \mathcal{V}_m$ είναι ευθύ. Από τα (2) και (3) έπεται ότι $\mathcal{E} = \text{Im } f$, δηλαδή η f : επιμορφισμός, και f : μονομορφισμός. Επομένως, η γραμμική απεικόνιση f είναι ισομορφισμός. $\square$